

Број: 01-192-3/20/P-141-89

Датум: 15.04.2020. године

На основу одредбе члана 72. став 6. Закона о електричној енергији - пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 8/08, 34/09, 92/09 и 1/11), члана 213. став 1 Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) и члана 84. став 2. тачка в) Правилника о јавним расправама и рјешавању спорова и жалби ("Службени гласник Републике Српске", број 70/10 и 7/19) рјешавајући по жалби Рачић Милорада из Требиња на услове уговора о прикључењу, Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, на 141. редовној сједници, одржаној дана 15. априла 2020. године у Требињу, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. УСВАЈА СЕ жалба Рачић Милорада из Требиња од 11.03.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 11.03.2020. године, Рачић Милорад из Требиња (у даљем тексту: подносилац жалбе), поднио је Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) жалбу на услове уговора о прикључењу, путем Мјешовитог холдинга "ЕРС" - МП а.д. Требиње, ЗП "Електро-Херцеговина" а.д. Требиње (у даљем тексту: дистрибутер). Подносилац жалбе је навео да је од 2002. године власник пословног простора, улица Требињских пригада 11 у Требињу и да је још од тада извршено прикључење свих станова и пословних простора у овој згради на електродистрибутивну мрежу. Пословни простор није никако користио и у њему је било електричне енергије по прије годину дана. У међувремену је дистрибутер искључио електричну енергију на пословном простору, без знања подносиоца жалбе и без икаква обавјештења, а што је примијећено прије пар мјесеци, када се пословни простор издавао у закуп. Подносилац жалбе се одмах обратио дистрибутеру, који је извршио прикључење пословног простора на мрежу, након чега је дистрибутер издао два предрачуна на име накнаде на прикључење, материјала и радова, у износу од 963,07 КМ и 265,14 КМ. Ове предрачуна подносилац жалбе оспорава, тврдећи да је раније извршено плаћање по том основу, те тражи да се ови предрачуни сторнирају.

Дистрибутер је Регулаторној комисији прослиједио жалбу актом број 02.0150-475-04/20 од 18.03.2020. године, а жалба је у Регулаторној комисији запримљена дана 23.03.2020. године. Дистрибутер је пропустио да претходно преиспита жалбу у погледу испуњености претпоставки за одлучивање о основаности жалбе, а што је био дужан на

основу одредби члана 219. Закона о општем управном поступку. Међутим, имајући у виду стање у спису, а посебно увидом у нови захтјев за издавање електроенергетске сагласности од 04.03.2020. године и извод из књиге уговорних уговора, утврђено је да је жалба допуштена и благовремена у смислу одредбе члана 72. став 6. Закона о електричној енергији, те да је изјављена од овлаштеног лица, тако да су испуњене процесне претпоставке за одлучивање о основаности жалбе. Дистрибутер се изјаснио да је жалба поднесена на услове уговора о прикључењу, да је подносилац жалбе први пут поднио захтјев за издавање електроенергетске сагласности број 01.03.02222-311-01/20 и захтјев за прикључење на електродистрибутивну мрежу број 01.03.02222-311-01/20 од 04.03.2020. године, те да предметни пословни простор никада није био прикључен на електродистрибутивну мрежу, нити је подносилац жалбе био регистрован као крајњи купац електричне енергије.

У току поступка подносилац жалбе је доставио Захтјев од 30.03.2020. године за одређивање привремене мјере у виду привременог прикључења на дистрибутивну мрежу пословног простора, до коначног одлучивања о жалби, а који је запримљен у Регулаторној комисији дана 07.04.2020. године. У захтјеву је наведено да је искључење пословног простора са мреже успједило након подношења жалбе, те да се привремена мјера тражи како би се избјегла директна и конкретна штета по подносиоца жалбе. Подносилац жалбе тврди да је сва плаћања по основу прикључења пословног простора на мрежу и све уговоре са дистрибутером, закључио инвеститор, Стамбена задруга „Слога“ Требиње (у даљем тексту: задруга), те је приложио рјешење Општине Требиње, Одјељење за просторно уређење број 07-361-161/04 од 04.03.2005. године, којим се одобрава употреба пословног дијела стамбено-пословног објекта. Такође је приложен уговор о извођењу радова на прикључку зграде број 03-119/2002 од 10.06.2002. године између дистрибутера и задруге, извод из књиге уложених уговора, те извод из Извјештаја о завршетку предметне стамбено-пословне зграде - страна 7. Подносилац жалбе је посебно истакао да дистрибутер није доставио никакве доказе за своје тврдње. Привремена мјера се тражи и из разлога што је Регулаторна комисија колегијални орган, те је неизвјесно када ће се завршити другостепени поступак по жалби у околностима ванредне ситуације, због актуелне епидемије тзв. „корона“ вируса. У захтјеву се предлаже одржавање усмене расправе, како би се извођењем и других доказа на расправи доказале изнесене тврдње.

Након разматрања жалбе, изјашњења дистрибутера и приложене документације утврђено је да је дистрибутер, као субјект који на основу закона врши јавна овлашћења, пропустио да уз жалбу достави све списе који се односе на овај предмет, као што је документација о прикључењу ове зграде, налози за ради и поступање његових овлашћених радника и слично, што је у супротности са одредбом члана 223. став 2. Закона о општем управном поступку. Дистрибутер је све своје тврдње засновао на новом захтјеву за издавање електроенергетске сагласности и новом захтјеву за прикључење од 03.03.2020. године, те се позвао на своје евиденције, недостављајући било какву доказну подлогу на основу које су успостављене такве евиденције. Дакле, дистрибутер није доставио доказну грађу коју је морао имати у својој архиви, што је утврђено на основу доказа које је приложио подносилац жалбе.

На основу достављеног уговора број 03-119/2002 од 10.06.2002. године, рјешења Општине Требиње, Одјељење за просторно уређење број 07-361-161/04 од 04.03.2005. године и Извјештаја о завршетку предметне стамбено-пословне зграде - страна 7, несумњиво је утврђено да је Стамбена задруга „Слога“ Требиње била

инвестиор на изградњи стамбено-пословне зграде, у улици Требињских пригада 11 у Требињу, у којој се налази пословни простор и стан подносиоца жалбе. На основу ових доказа утврђено је да је задруга закључила са дистрибутером уговор на полагању прикључних водова за зграду, да је по захтјеву задруге издато одобрење за употребу, што значи да су изведени и прикључени на мрежу сви појединачни прикључци у згради, те да је задруга платила све трошкове и накнаде према дистрибутеру. Опште је познато да је зграда у којој се налази предметни пословни простор дуже вријеме у употреби, па је дистрибутер морао у својој архиви имати похрањен спис који се односи на ову зграду, са рјешењем о електроенергетској сагласности и уговорима који су закључени са задругом или други релевантним актима у складу са прописима који су важили у вријеме изградње и прикључења објекта, те је био дужан да цјеловит спис достави са жалбом Регулаторној комисији на одлучивање. Дакле, дистрибутер је био дужан да утврди право стање ствари, односно да потпуно и правилно утврди све чињенице и околности које су од важности за законито и правилно поступање. Поред тога што дистрибутер није потпуно и правилно утврдио чињенично стање у поступању према подносиоцу жалбе, он није доставио цјелокупан спис у овом предмету, за потребе другостепеног одлучивања, а што је био дужан на основу одредбе члана 223. став 2. Закона о општем управном поступку. Пропуштањем ове дужне радње повријеђене су и одредбе члана 8. и члана 123. стај 1. Закона о општем управном поступку.

Цијенећи расположиве доказе, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, као и на основу резултата цјелокупног поступка, утврђено је да је све акте, дозволе и сагласности у вези са овом зградом, прибављао инвеститор, односно задруга, а не чланови задруге, као етажни власници на дијеловима ове зграде, појединачно. Дистрибутер није доставио било какав акт као што је електроенергетска сагласност или други релевантан акт у складу са прописима, за цјелокупну зграду са електроенергетским и техничким условима за прикључење на мрежу сваког појединачног прикључка у згради, која је издата на захтјев задруге, као кључни документ, којег је дистрибутер дужан чувати трајно. На основу извода из Извјештаја о завршетку предметне стамбено-пословне зграде - страна 7, неспорно је утврђено да је задруга платила све прописане и утврђене обавезе према дистрибутеру, међу којима су уговорени радови за прикључак и „електроенергетска такса“, како стоји у овом извјештају. Документацију о томе је дистрибутер морао посједовати, те приложити и доставити уз жалбу. На основу изведених доказа које је поднио подносилац жалбе, управо је утврђено да је дистрибутер пропустио, да подносиоца жалбе уведе у своје евиденције као крајњег купца, па се приликом одлучивања о жалби нису могла прихватити становишта дистрибутера која су се темељила на самом наводу да подносилац жалбе није уведен у његове евиденције.

Дистрибутер није доставио доказе о томе да ли је мјерно мјесто подносиоца жалбе било прикључено на електродистрибутивну мрежу већ се прецизно изјаснио да наведени пословни простор никада није био прикључен на електродистрибутивну мрежу. Такође, дистрибутер се није изјашњавао о наводима подносиоца у погледу искључења са мреже, те основу за предузимање таквих радњи на мрежи, односно није доставио овлашћења у писаној форми за предузимање радњи на мрежи, нити је доставио записнике о предузетим радњама и утврђеном стању на мрежи и прикључку. Дакле, из расположиве документације је евидентно да су извршене обавезе према дистрибутеру у погледу плаћања и да су изведени радови који се односе на прикључење на електродистрибутивну мрежу објекта у коме се налази наведени

пословни простор, али нису достављени било какви докази да је у пословном простору преузимана електрична енергија.

Према томе, подносилац жалбе нема обавезу да плаћа трошкове прикључења, јер је те трошкове платила задруга за цјелокупну зграду приликом изградње, а прије изавања одобрења за употребу.

С обзиром на наведене одлучне чињенице, није се уважио приједлог подносиоца жалбе да се одржи усмена расправа у овом поступку. Поред тога, на усменој расправи би се, између осталог, утврђивале чињенице да ли је и када и под којим условима је вршено искључење и прикључење на мрежу, будући да дистрибутер није доставио никакву документацију о томе. Међутим, ове чињенице нису релевантне у овом поступку у којем се одлучује о елементима односно условима уговора о прикључењу. Утврђивање ових чињеница би било релеванто у поступку у којем би се утврђивала одговорност за предузимање радњи на мрежи без писменог овлашћења и без сачињавања записника о предузетим радњама и утврђеном стању на мрежи и прикључку. Тако да је ово додатни разлог да се не прихвати приједлог подносиоца захтјева да се у овом поступку одржи усмена расправа.

Како је жалба уважена, то није било потребе да се разматра захтјев подносица жалбе за одлучивање о привременој мјери у виду привременог прикључења на мрежу пословног простора. У овом поступку се разматрало и одлучивало у оквиру предмета жалбе, односно утврђено је да ли су или не плаћени трошкови прикључења у складу са важећим прописима. С обзиром да странке нису доставиле другу документацију у погледу стања мјерног мјеста и прикључка, његове техничке исправности и слично, потребно је нагласити да је дистрибутер овлашћен да предузме све потребне активности и поступи у складу са прописима.

С обзиром на образложени чињенични и правни основ, жалбу је требало уважити, те одлучено као у диспозитиву овога рјешења.

Правна поука заснива се на одредби члана 25. став 2. Закона о енергетици ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09) и одредбама члана 5. и 15. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", број 109/05 и 63/11).

Правна поука:	Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема рјешења.
----------------------	--

Предсједник

Владислав Владичић